

1. А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого.
2. Бо нею засвідчені старші були.
3. Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме.
4. Вірою Авель приніс Богові жертву кращу, як Каїн; нею засвідчений був, що він праведний, як Бог свідчив про дари його; нею, і вмерши, він ще промовляє.
5. Вірою Енох був перенесений на небо, щоб не бачити смерти; і його не знайшли, бо Бог переніс його. Бо раніш, як його перенесено, він був засвідчений, що Богові він догодив.
6. Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду.
7. Вірою Ной, як дістав був об'явлення про те, чого ще не бачив, побоявшись, зробив ковчега, щоб дім свій спасти; нею світ засудив він, і став спадкоємцем праведности, що з віри вона.
8. Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухався та й пішов, не відаючи, куди йде.
9. Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці,

10. бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець.
11. Вірою й Сара сама дістала силу прийняти насіння, і породила понад час свого віку, бо вірним вважала Того, Хто обітницю дав.
12. Тому й від одного, та ще змертвілого, народилось так багато, як зорі небесні й пісок незчислений край моря.
13. Усі вони повмирали за вірою, не одержавши обітниць, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували в них, та визнавали, що вони на землі чужаниці й прихоськи.
14. Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають батьківщини.
15. І коли б вони пам'ятали ту, що вийшли з неї, то мали б були час повернутись.
16. Та бажають вони тепер кращої, цєбто небесної, тому й Бог не соромиться їх, щоб звати Себе їхнім Богом, бо Він приготував їм місто.
17. Вірою Авраам, випробований, привів був на жертву Ісака, і, мавши обітницю, приніс однородженого,
18. що йому було сказано: В Ісакові буде насіння тобі.
19. Бо він розумів, що Бог має силу й воскресити з мертвих, тому й одержав його на прообраз.

20. Вірою в майбутнє поблагословив Ісак Якова та Ісава.

21. Вірою Яків, умираючи, поблагословив кожного сина Йосипового, і схилився на верх свого жезла.

22. Вірою Йосип, умираючи, згадав про вихід синів Ізраїлевих та про кості свої заповів.

23. Вірою Мойсей, як родився, переховувався батьками своїми три місяці, бо вони бачили, що гарне дитя, і не злякались наказу царевого.

24. Вірою Мойсей, коли виріс, відрікся зватися сином дочки фараонової.

25. Він хотів краще страждати з народом Божим, аніж мати дочасну гріховну потіху.

26. Він наругу Христову вважав за більше багатство, ніж скарби єгипетські, бо він озирався на Божу нагороду.

27. Вірою він покинув Єгипет, не злякавшись гніву царевого, бо він був непохитний, як той, хто Невидимого бачить.

28. Вірою справив він Пасху й покроплення крові, щоб їх не торкнувся той, хто погубив первороджених.

29. Вірою вони перейшли Червоне море, немов суходолом, на що спокусившись єгиптяни, потопились.

30. Вірою впали ерихонські мури по семиденнім обходженні їх.

31. Вірою блудниця Рахав не згинула з невірними, коли з миром прийняла вивідувачів.

32. І що ще скажу? Бо не стане часу мені, щоб оповідати про Гедеона, Варака, Самсона, Ефтая, Давида й Самуїла та про пророків,

33. що вірою царства побивали, правду чинили, одержували обітниці, пащі левам загороджували,

34. силу огненну гасили, утікали від вістря меча, зміцнялись від слабости, хоробрі були на війні, обертали в розтіч полки чужоземців;

35. жінки діставали померлих своїх із воскресіння; а інші бували скатовані, не прийнявши визволення, щоб отримати краще воскресіння;

36. а інші дізнали наруги та рани, а також кайдани й в'язниці.

37. Камінням побиті бували, допитувані, перепилювані, умирали, зарубані мечем, тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, засумовані, витерпілі.

38. Ті, що світ не вартий був їх, тинялися по пустинях та горах, і по печерах та проваллях земних.

39. І всі вони, одержавши засвідчення вірою, обітниці не прийняли,

40. бо Бог передбачив щось краще про нас, щоб вони не без нас досконалість одержали.